

victoria definitivă, încrederea pe care poetul o cîntă în ultimele strofe ale poemului:

Напрасно кулак Европы задран.
Кроем их грохотом. Назад!
Не сметь!
Стала величайшим коммунистом — организатором
Даже сама Ильичева смерть.

Nu o dată s-a arătat (mai ales în lucrările cercetătorilor sovietici) că poetica lui Maiakovski, inovatoare și revoluționară, este totodată și o continuare a tradiției acumulate de marii poeți ruși. Observația e cit se poate de exactă și se verifică, printre altele, prin frecvente recurgeri la proverb, zicală, expresia plastică populară, unde, incontestabil, Maiakovski îi continuă pe Krilov, Griboedov, Pușkin, Nekrasov. Dar și aici «noutatea» e mereu prezentă. Foarte sugestive sînt micile modificări pe care le face poetul în expresiile uzuale sau *proverbele* în care le citează doar pe jumătate, cealaltă fiind omisă pe baza legii economiei verbului, ținîndu-se seama că fiecare cititor sau ascultător o completează în minte fără efort. De pildă:

Намазалив от пятилетнего сидения зады,
крепкие, как умывальники,
живут и поныне —
тише воды.
Свили уютные кабинеты и спальни.

Din zicătoarea completă «тише воды, ниже травы» ce se aplică acelor care stau pitiți, liniștiți, de frică să nu fie observați, poetul introduce în vers doar prima jumătate.

E arhicunoscută expresia rusească «мы вместе пуд соли съели» (am mîncat împreună un pud de sare) pentru a arăta că o colaborare de muncă sau o prietenie durează mult. Maiakovski modifică întrucîtva expresia populară pentru a reliefa greutatea muncii practice (în «De vorbă cu inspectorul financiar despre poezie»):

Пуд,
как говорится,
соли столовой
съешь
и сотней папирос клуби,
чтобы
добыть драгоценное слово
из артезианских
людских глубин.

În aceeași poezie se recurge la o expresie, aproape vulgară, dar foarte potrivită dacă se ține seama de profesiunea interlocutorului:

Гражданин фининспектор,
честное слово,
поэту
в копеечку влетают слова.